

Macroeconomia Monetària · Examen global de 25 de maig de 2023 (test)

DNI _____ Cognoms _____ Nom _____

L'encert suma un punt i l'errada en resta dos.

V? F?

1	Les reserves són un passiu del Banc Central però no són un passiu dels bancs.	
2	Les operacions de mercat obert són l'única manera que tenen els bancs d'aconseguir reserves del Banc Central.	
3	En la visió heterodoxa del procés de creació de diner bancari els bancs creen préstecs i dipòsits simultàniament.	
4	Les formes bàsiques de diner (efectiu, reserves, dipòsits) es destrueixen quan retornen a qui les crea, excepte si és el govern qui retorna la forma de diner.	
5	El trilema de política econòmica d'Ole Bjerg diu que les tres formes de diner no poden ser totes tres dominants: almenys una d'elles ha de ser residual o d'ús minoritari.	
6	En el model heterodox de creació de diner la reducció de la prima dels bancs incrementa el volum de préstecs i dipòsits, però no de reserves.	
7	L'anomenat 'diner digital del Banc Central' és una forma de diner que combina totes les característiques de les tres formes bàsiques de diner.	
8	Segons la Teoria Monetària Moderna, l'augment del dèficit públic crea riquesa financera neta per al sector exterior (i d'aquí l'existència dels dèficits bessons: públic i exterior).	
9	Segons la Teoria Monetària Moderna, quan el sector privat bancari compra títols de deute públic s'incrementa la riquesa financera neta del sector privat.	
10	No és possible un estalvi privat net del 5 percent del PIB, un dèficit públic del 0% del PIB, unes exportacions del 5 percent del PIB i unes importacions del 0% del PIB.	
11	Un augment del dèficit public comporta o una reducció de les exportacions netes o una reducció de l'estalvi privat net (o ambdues).	
12	Sense sector exterior, limitar el volum de dèficit públic en paral·lel limita l'acumulació d'actius financers del sector privat.	
13	Si un particular vol transformar un dipòsit en efectiu i el seu banc sol·licita l'efectiu al Banc Central, és previsible que també es vegi alterat el volum de reserves del sector privat bancari.	
14	Un Banc Central pot incrementar transitòriament el volum de reserves en el sector privat bancari mitjançant un repo invers (o pacte de revenda: el Banc Central compra actius amb el compromís de revendre'ls en el futur).	
15	En la visió de la Teoria Monetària Moderna, un augment del dèficit públic no genera un efecte expulsió ni retira diners del sector privat si els bancs paguen els nous títols de deute públic amb nou diner bancari.	
16	El sistema TARGET2 de compensació de pagaments interbancaris a l'eurozona exigeix que els bancs centrals de les economies que perden reserves (perquè importen més que exporten de la resta de membres de l'eurozona) hagin de demanar-les als bancs centrals que n'acumulen (perquè les seves economies exporten més del que importen).	
17	Les reserves permeten que un banc accepti la transferència de diner bancari creat per un altre banc, ja que la transferència de diner bancari anirà típicament acompanyat d'una transferència equivalent de reserves.	
18	Una diferència entre el model ortodox (dels manuals) de creació de diner bancari i l'heterodox és que un requereix la circulació d'efectiu per a crear dipòsits i l'altre no.	

19	En el model ortodox (dels manuals) de creació de diner bancari l'efecte multiplicador no considera la possibilitat que els dipòsits es destrueixin durant el procés de determinació de l'efecte multiplicador.	
20	En el model ortodox (dels manuals) de creació de diner bancari primer s'aconsegueix efectiu i a continuació, per mitjà del coeficient de liquiditat, es determina la part transformada en dipòsit; en el model heterodox, primer es crea el dipòsit i, després, el coeficient de liquiditat determina quina part es transforma en efectiu.	
21	La taxa d'interès principal que fixa el Banc Central Europeu se situa entre la taxa de la facilitat marginal de crèdit i la taxa de la facilitat de dipòsit; en concret, per damunt de la primera i per sota de la segona.	
22	Les operacions d'expansió quantitativa (<i>quantitative easing</i>) dels bancs centrals representen tant un augment de gran magnitud del passiu (compra de reserves) com de l'actiu (compra d'actius financers).	
23	Si no hi ha possibilitats d'arbitratge triangular entre euro, dòlar i ien, aleshores el producte de les taxes de canvi euro/dòlar, ien/euro i dòlar/ien és u.	
24	Si es compleix la paritat no coberta d'interessos, un augment de la taxa d'interès estrangera quan no varia la taxa domèstica implica una expectativa d'apreciació de la moneda estrangera.	
25	Segons la Teoria Monetària Moderna la despesa pública crea reserves per als bancs.	
26	No és possible que es compleixin alhora la paritat coberta i la no coberta d'interessos.	
27	Si es compleix la paritat coberta d'interessos, i les taxes de canvi s'expressen en unitats estrangeres per unitat domèstica, un augment de la taxa d'interès domèstica quan no varia la taxa estrangera implica una reducció de la prima a termini (definida com la raó entre la diferència de la taxa a termini i la taxa a la vista i la taxa a la vista).	
28	La paritat relativa del poder adquisitiu i la paritat coberta d'interessos no implica la paritat absoluta del poder adquisitiu.	
29	L'equació de Fisher resulta de combinar l'arbitratge triangular a la vista i l'arbitratge triangular a termini.	
30	Segons la paritat coberta d'interessos, si la taxa a termini coincideix amb la taxa a la vista, aleshores la taxa d'interès domèstica coincideix amb la taxa d'interès estrangera.	
31	Segons la paritat no coberta d'interessos, si es dupliquen tant la taxa d'interès domèstica com la taxa d'interès estrangera, aleshores es dupliquen tant la taxa de canvi com la taxa de canvi expectada.	
32	Segons la Teoria Monetària Moderna la despesa pública crea diner bancari.	
33	Segons la Teoria Monetària Moderna, la funció fonamental dels impostos no és finançar la despesa pública sinó regular la demanda agregada (i així evitar tensions inflacionistes) i redistribuir la renda.	
34	Segons la Teoria Monetària Moderna un govern monetàriament sobirà no té límit a la seva capacitat de despesa i no pot 'quedar-se sense diners'.	
35	La teoria de la recessió de balanços es fonamenta en la idea que, en ocasions, els agents del sector privat poden tenir com a prioritat maximitzar el deute en comptes de minimitzar costs.	
36	La teoria de la recessió de balanços ofereix una explicació comuna a les dècades d'estagnament de l'economia japonesa (des de 1990, aproximadament) i a la Gran Recessió (iniciada el 2008).	
37	Un sector acumula riquesa financera neta només si desacumula passius financers (redueix deutes).	

38	Una implicació de la teoria de la recessió de balanços és que la política monetària es torna més efectiva (i d'aquí les polítiques expansives dels bancs centrals durant la Gran Recessió).	
39	Una implicació de la teoria de la recessió de balanços és que la política fiscal es torna menys efectiva (i d'aquí les polítiques d'austeritat dels governs de l'eurozona durant la Gran Recessió).	
40	Es pot considerar evidència a favor de la teoria de la recessió de balanços que abans d'una crisi econòmica severa, el saldo del sector privat fos substancialment negatiu i, després, esdevingués ràpidament positiu.	
41	Amb exportacions netes negatives i representant un 6% del PIB i amb un sector privat que desitja un saldo positiu del 2% del PIB, no és possible satisfer la regla fiscal de no superar el 3% del PIB.	
42	En una economia dividida en sis sectors (famílies, empreses, bancs, sector públic regional i local, sector públic nacional i sector exterior), si el sector exterior acumula riquesa financera neta, llavors no és possible que tots els altres sectors en desaccumulin.	
43	En una economia dividida en tres sectors (privat, públic i exterior), els fluxos de despesa dels sectors, sobretot la finançada amb préstecs, tendeixen a destruir diner bancari.	
44	Quan hi ha arbitratge triangular, la política monetària no pot ser independent.	
45	La concessió de préstecs pels bancs (i, per tant, la creació de diner bancari) no té límit teòric ni pràctic, ja que un Banc Central sempre proveirà les reserves que necessitin els bancs.	
46	Si entre tres monedes donades no hi ha possibilitat d'arbitratge triangular, aleshores la incorporació d'una quarta tampoc no genera possibilitats d'arbitratge triangular.	
47	Quan se satisfan tant la paritat coberta d'interessos com la no coberta l'arbitratge triangular no produeix cap guany net.	
48	La hipòtesi d'instabilitat financera d'en Hyman Minsky explica per què el nivell de deute públic es pot tornar excessiu i inestabilitzar el sector financer de l'economia.	
49	Si les exportacions netes són zero, la inversió constant i igual a 10, la despesa pública igual al doble de la inversió i tant l'estalvi com els impostos són la quarta part del PIB, aleshores el dèficit públic és negatiu.	
49	Si les exportacions netes són zero, la inversió constant, la despesa pública igual al doble de la inversió i tant l'estalvi com els impostos són la quarta part del PIB, aleshores el dèficit públic és negatiu.	
50	Si les exportacions netes són positives i iguals a la inversió, la inversió constant, la despesa pública igual al doble de la inversió i tant l'estalvi com els impostos són la quarta part del PIB, aleshores el dèficit públic és positiu.	
51	Segons la visió ortodoxa, convencional, de la mateixa manera que (en el sector financer) el Banc Central és prestador d'última instància, el govern (en el sector real) ha de ser ocupador d'última instància.	
52	Segons la visió heterodoxa, les recents i intenses pujades de les taxes d'inflació a diferents països validen la teoria que les polítiques d'expansió quantitativa dels bancs centrals d'aquests països dels darrers anys són necessàriament inflacionistes.	
53	La teoria quantitativa del crèdit separa crèdit financer del crèdit al sector real i assenyala el primer com el causant de possibles pujades, intenses i sostingudes, de l'IPC.	
54	Atesa la importància que atribueix al crèdit en el funcionament d'una economia, la teoria quantitativa del crèdit considera que s'infravalora la incidència macroeconòmica de la taxa d'interès.	

55	L'atur que es genera en el model del mercat laboral on les empreses consideren contractables només una part dels treballadors es pot eliminar fàcilment amb un salari mínim apropiat.	
56	L'atur que es genera en el model del mercat laboral on les empreses consideren contractables només una part dels treballadors es pot eliminar fàcilment amb un salari màxim apropiat.	
57	Una implicació conjunta de la teoria quantitativa del crèdit i el trilema de Rodrik és que l'estabilitat financera requereix limitar o la democràcia o la integració financera.	
58	Una implicació conjunta de la teoria quantitativa del crèdit i la paritat relativa del poder adquisitiu és que dos països amb la mateixa taxa d'inflació han de tenir el mateix volum de crèdit al sector real.	
59	L'atur que es genera en el model del mercat laboral on les empreses consideren contractables només una part dels treballadors es pot eliminar fàcilment si el sector públic exerceix d'ocupador d'última instància.	
60	El trilema de l'economia oberta és un cas particular del trilema de Rodrik.	
61	El dilema de Triffin és un cas particular del quartet inconsistent d'en Padoa-Schioppa.	
62	No pot ser que un país A tingui una taxa de canvi fixa respecte d'un altre B, que tots dos tinguin la mateixa política monetària i que, per contra, A i B tinguin tant una taxa de canvi flexible amb un altre país C com una política monetària independent de la de C.	
63	Mantenint-se constant la participació laboral en el PIB i el PIB real, augments del deflactor del PIB necessàriament es tradueixen en reducció de l'ocupació.	
64	Mantenint-se constant la participació laboral en el PIB i el PIB real, augments de l'ocupació necessàriament es tradueixen en disminucions del deflactor del PIB.	
65	Si salaris i productivitat creixen a la mateixa taxa, aleshores la taxa d'inflació (segons el deflactor del PIB) no varia.	
66	Si salaris i productivitat creixen a la mateixa taxa, aleshores la taxa d'inflació (segons el deflactor del PIB) és aproximadament zero.	
67	L'atur involuntari i el racionament del crèdit són conseqüència del principi de dèficit públic funcional (o finances públiques funcionals) d'Abba Lerner.	
68	Segons la Teoria Monetària Moderna, la política fiscal hauria d'ocupar-se de reduir l'atur sense preocupar-se del nivell de dèficit públic.	
69	Segons la Teoria Monetària Moderna, la política fiscal hauria d'ocupar-se de reduir l'atur sense preocupar-se de la taxa d'inflació.	
70	En el model de la taxa d'inflació basat en la voluntat de crear inflació dels venedors i la voluntat de tolerar-la dels compradors, no hi ha inflació si els compradors no accepten marges de beneficis positius dels venedors (això és, si el paràmetre m del model és zero).	
71	La Teoria Monetària Moderna considera el pressupost públic i, per extensió, el dèficit i el deute públics, instruments al servei d'objectius macroeconòmics i no pas un fins en si mateixos.	
72	L'anomenat 'Consens de Washington' és una teoria que sosté la conveniència que hi hagi consens entre els responsables de política fiscal i política monetària sobre els objectius d'ambdues.	
73	L'anomenat 'Consens de Beijing' reconeix l'eventualment substitució dels EUA per la Xina com a organitzador del sistema monetari internacional.	
74	La paradoxa de Lucas fa referència al fet que el massiu increment del passiu dels Bancs Centrals no s'ha traduït en expansions equivalentment massives del PIB.	

75	El principal tret del sistema de Bretton Woods era que tots els països havien de copiar la política monetària dels EUA.
76	S'espera d'una moneda de reserva global que estigui associada amb una economia prou gran i avançada com per a tenir un superàvit comercial estructural.
77	De la mateixa manera que el dilema de Triffin anticipava el final del sistema de Bretton Woods, l'anomenat 'dilema general de Triffin' anticipa que la Xina posarà fi a la hegemonia monetària internacional dels EUA.
78	El dilema de Triffin és el cas particular del trilema de la unió monetària quan els països renuncien al rescat del deute públic dels membres de la unió.
79	El sistema de Bretton Woods es fonamentava en atribuir a un país, els EUA, la missió de complir alhora dos objectius (proveir liquiditat internacional i garantir la convertibilitat entre or i dòlar) amb un únic instrument (la creació de dòlars).
80	El problema principal del sistema monetari internacional actual és que els països intenten recuperar el sistema de taxa de canvi fixa del sistema de Bretton Woods (1945-1971), però ara en un context d'integració financera.
81	Una limitació del renminbi com a possible substitut del dòlar com a moneda de reserva global és l'insuficient desenvolupament i obertura del sector financer xinès.
82	Malgrat que en el seu moment es van presentar objeccions a la constitució de l'eurozona (perquè s'entenia que les economies no eren prou similars i, per tant, els beneficis del projecte eren insuficients), es pot defensar la creació de l'eurozona si també s'hi afegeixen els beneficis polítics.
83	La teoria tradicional sobre creació d'unions monetàries sosté que les unions òptimes són aquelles on uns països tenen característiques estructurals oposades als altres, perquè així uns països complementen els altres.
84	El trilema d'una unió monetària deriva del quartet inconsistent quan els països renuncien a la integració comercial.
85	El trilema d'una unió monetària no connecta política fiscal, política monetària i política canviària.
86	La dominància monetària internacional dels EUA fa que, en la pràctica, el països més petits s'enfrontin a un dilema: integrar-se financerament i així acceptar l'hegemonia del dòlar (de manera que ni es té força per a defensar una taxa de canvi fixa ni llibertat per a triar la política monetària, perquè cal adoptar l'estat-unidenc) o no integrar-se financerament (i tenir capacitat d'exercir una política monetària independent de la dels EUA).
87	Segons la identitat de saldos, un augment del dèficit públic de la mateixa magnitud que un increment de les exportacions netes es correspon amb una reducció de l'estalvi privat net.
88	Taxa de variació del salari real menys taxa de variació del salari nominal dóna un valor aproximar de la taxa d'inflació.
89	Segons l'equació que relaciona nivell de preus, salaris, productivitat laboral i participació laboral, si la participació creix i els salaris no varien, el nivell de preus disminueix.
90	En el balanç consolidat de Banc Central i sector privat bancari reserves i dipòsits són un passiu.
91	Quan un banc fa servir la facilitat de crèdit del seu Banc Central, el banc redueix el volum d'actius financers i incrementa el volum de reserves i el Banc Central incrementa tant el seu volum de reserves com d'actius financers.

92	En el model heterodox de creació de diner bancari l'efecte sobre la demanda de reserves del sector privat bancari d'un augment de la demanda de préstecs del sector privat no bancari podria neutralitzar-se mitjançant una disminució apropiada de la taxa d'interès que fixa el Banc Central.	
93	No es compleix la paritat no coberta d'interessos si la taxa de canvi e és 2 \$/€, s'expecta un increment del 50% en e , la taxa d'interès estrangera és 1% i la taxa d'interès domèstica és 2%	
94	Segons la paritat coberta d'interessos, la taxa de canvi a termini és aproximadament la diferència entre la taxa d'interès estrangera i la domèstica.	
95	Segons la paritat relativa del poder adquisitiu, si la taxa de canvi s'incrementa, la taxa d'inflació estrangera creix més que la taxa d'inflació domèstica.	
96	Quan el govern paga el deute públic als particulars es destrueix diner bancari.	
97	Quan un particular compra un títol de deute públic directament del govern amb efectiu es crea diner bancari.	
98	Si no es compleix la paritat relativa del poder adquisitiu, aleshores no es compleix la paritat absoluta.	
99	Si es compleixen les dues paritats d'interessos, paritat relativa i paritat absoluta del poder adquisitiu són equivalents (una es compleix si, i només si, es compleix l'altra).	
00	No hi ha oportunitats d'arbitratge triangular amb termini amb les següents taxes de canvi a termini: $e_{\text{₱}/\text{₹}}^F = 2 \text{ ₱}/\text{₹}$, $e_{\text{₹}/\text{₺}}^F = 6 \text{ ₹}/\text{₺}$ i $e_{\text{₺}/\text{₹}}^F = 3 \text{ ₺}/\text{₹}$ (₱ = símbol monetari del peso filipí, PHP; ₹ = símbol monetari de la rupia índia, INR; ₺ = símbol monetari de la hrívnia (grivna) ucraïnesa, UAH).	